

3972

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

Göran vid slutad tjänst om mickeli:

Da någon utfar tjänstman slutade
sin tjänst vid mickeli, och särskilt
om denna ^{mitt} tjänst i gården en längre
tid, kunde husmodern dela ut
en göra vilken kallades för "sjun".

Denna sjun som skänktes, bestod
av ett bröd, ett "fläska bröde", fläsk-
stycke, eller en ost, vilket denna tjä-
nare skulle ha: till mat till den nya
a platon till trädde.

Skane

Gunnarsholte Abaco

Färs Abso

Ber as amir ^{officerens} Abaco ^{moder}

Lovestad Färdstift

Född 1832 i Lovestad

uppt. år 1935

Skriv endast på denna sida!

Livestad, Sk.

3972

M. Åberg, 1833.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

Halsman för galvet under julen:

Yuleafton bar man in "lång halan"
(röd halan) och lade mitt för galvet, men
den man sundat galvet, denna halan
skulle barnen leka i under julen.

Av denna halan bund man ihop guleter
och grannor, för att vara barnen. Barnen
självt var ihop halan ricker och kas-
tade för varandra. Sedan julen var
slut samlade man ihop halan och
bund ihop den för att användas vid
Taktäckning. Den halan som legat för
galvet under julen ansågs vara väl-
signelas leingande, och kunde därför an-
vändas till "talst." Åberg

Kyrkegöngen juldagenLUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

På juldagen skulle kallad hela familjen gå i kyrkan. För det må-
gon som av vissa skäl måste stanna
hemma, skulle de som kom ifrån
kyrkan vid lunchrasten ta de hem-
ma varande i hand och säga "mått".
svart säga och säga sig.
Denna ord hade sin betydelse där
och man ansåg de hemma varande of-
falligt från kyrkan domman för-
för att de inte kommit beivrade må-
dan juldagen, men genom denna hand-
trykning av kyrkoherden, var de ä-
ter kallade de kyrkan.

Fågeltafta, Sk.

M. Åberg, 1933.

3972

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Av den sista nekran gjordes "mormor."

Lärskilt vis de större gärdarna beaktade man lemda ilarp 10-15 nekran utav den sista säden som togs upp under skörden och av dessa formade man ilarp en gammal nekran kallades "mormor".

Denna mormor, half kinnorm användes ad forma ut - ark under skörd.

När den blev färdig sattes den bort till en "trave" för ad när sista lasset skulle köpas in skulle mormor medfölja detta. I det sista lasset medföljde de som voro ute för vingen med hem och mild i vänskapet stod mormor upprakt.

De i lasset åkande sköntade ut skrek:

"Här kommer mormor, här kommer mormor!"

4

Denna utklädda figuren skulle äro m-
ra som en symbol till så man hade in-
lästal och för att varsko gramman här-
om. När lovet kom hem togs den varliga
av, ty sedan lovet var upstuckit mits
man mormor mits loggarek - eller också
milt i "leson", rådesstucken, där den skul-
le till vara tagas till jul, då den lants
upp i så tids vid gårdar till julkäve.

Detta leik hade man vid krona valls-
gård, Fågeltafta riken. Men vid flera
andra gårdar i trakten leikade man
denna så, dock med mindre rådes böcker.

Fågeltafta, Sk.

3972

M. Åberg, 1933.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

På skivdegillen:

6

På skivdegillen i Kromvalla, Fågeltafta socken, beundrade man blöda ut en ledare figur av imponerande storlek ut på galanerna i sed bänor för lo- gen där gillen lades. Man beundrade även de bänorna med källan av alla slags "röt runt kring" spillesmans stolen, (musik till bänorna) - utav ärets skivst. Även kungde man se på sakfunktör av alla slag för ad visa ärets ledare skivst för deltagarna.

Småttad, Sk.

M. Åberg, 1953.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

3972

7

Småttad omkring med julgubben trettioafton.

Trettioafton klädde man ut en gub-
ben av ladan, vilken man drag omkring
med en gåst och i gåst, för att skrämma
folk med. Då man kom in för gården
sattes man gubben in till fönsterrutan
för att de innesittande skulle ^{bli} rädda.

Det var "julagubben" man kom med.

De som bar julagubben fick, sedan den
blevit upptäckt, gå sig ut igen innan man
kommit ut för att laga fast dem.

Tryckades detta bladvärdet av inlämnarna och
tryckare.

Lövstad, 70 Sk.
sept. 1933

3972

Platte Åberg 1923
Anna Olsson (moder)
född 1842

Alla gluggor skulle stapfas med grät.

8

Juleafton var det brukligt i Lövs-
stad - trakten att stapfa till alla glug-
gor med grät. Man trodde gumm att kas-
ta en blisk grät i alla gluggor i huset
skulle man bli mist följande år för rik-
ligare var allting. Alla familjemedlem-
mar skulle äta mycket med grät den-
na kvällen, eller som det kallades, man skul-
le "spränga" sig för grät. Men hatten
och lunden fingo sin del av gräten.

Jämman man gick till vila, eller under
kvällens lags, skulle husfadern upps
att fut grät för lags, eller löjäl-
lon till "Gomisse", vilken omnes hande
lära ifrån huset till någon grumme.

Lönstad, Sk.

3972 N. Åby, 1853.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Arbete med vädertröskningar:

9

Med tröskningen ^{har} varit såvitt förenligt
tröskade man om så för slut för vintern
julafton tiden. Så står och dunka med slagen
efter jul arrangeras för mindre beständ.
Man steg därför upp vid 3-4 tiden för
morgnarna och började arbeta. Det var
även så bruk så för loggaloek plattan
bevara vint arbete med bevaring, vilket
tröskmannen fingo dela så tröskningen
var slut - eller så de nåde fram till det
arbetet. Var det så någon granna som blivit
efter med tröskningen eller denne utvatt för
spe. Så klädde man ut en lada gulbe och
satte denne vid logporten till grannen. Somman
för denna gulbe stökte man ut så att den mucka tröskning
med slagen.